

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

SECȚIUNEA A TREIA

CAUZA BUREA ȘI ALȚII c. MOLDOVEI

(Cererile nr. 55349/07, 16968/09, 19750/09, 32465/09 și 39377/09)

HOTĂRÎRE

STRASBOURG

13 decembrie 2011

Această hotărîre este definitivă. Ea poate fi supusă unei revizuirii editoriale.

În cauza Burea și alții c. Moldovei,

Curtea europeană a drepturilor omului (secțiunea a treia), statuînd într-o Cameră compusă din:

Egbert Myjer, *președinte*,

Luis López Guerra,

Mihai Poalelungi, *judcători*,

și Marialena Tsirli, *grefier adjunct al secțiunii*,

Deliberînd la 22 noiembrie 2011,

Pronunță următoarea hotărîre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. Cauza a fost inițiată prin 5 cereri (nr. 55349/07, 16968/09, 19750/09, 32465/09 și 39377/09) depuse contra Republicii Moldova de către cetățenii dl Victor Burea, dl Veaceslav Platonov, dl Anatolie Ionaș, dl Ion Berliba și dl Eugeniu Melnic («reclamanții»), care au sesizat Curtea la 31 octombrie 2007, 22 februarie, 29 martie, 29 mai și respectiv la 8 iulie 2009 în temeiul articolului 34 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (“Convenția”). Cererea n° 19750/09 a fost depusă, de asemenea și contra Federației Ruse.

2. Primul reclamant a fost reprezentat de dna V. Marcu, avocat care își desfășoară activitatea în Edineț; al doilea și al treilea reclamant au fost reprezentați de dl A. Bîzgu; iar al cincilea de dna N. Mardari, avocat care își desfășoară activitatea la Chișinău. Guvernul Republicii Moldova („Guvernul”) a fost reprezentat de Agentul său, dl V. Grosu.

3. Reclamanții au invocat, în particular, că drepturile lor de acces la justiție, garantat de articolul 6 § 1 din Convenție, precum și drepturile de proprietate garantat de articolul 1 din Protocolul 1 la Convenție au fost încălcate, urmare a neexecutării hotărîrilor judecătorești definitive pronunțate în favoarea lor. În cererea nr. 39377/09, reclamantul a invocat, de asemenea, că nu a dispus de un recurs intern efectiv, în sensul articolului 13 din Convenție, în vederea obținerii unei compensații pentru prejudiciul cauzat urmare a executării tardive a hotărîrii judecătorești.

4. Printr-o decizie parțială asupra admisibilității din 10 noiembrie 2009, în prelungirea hotărîrii pilot *Olaru și alții c. Moldovei* (nr. 476/07, 22539/05, 17911/08 și 13136/07, 28 iulie 2009), Curtea a decis să comunice cererile Guvernului moldovean. Prin aceeași decizie, Curtea a decis să declare inadmisibilă cererea nr. 19750/09 în partea ce ține de depunerea acesteia contra Federației Ruse. Ținînd cont de prevederile articolului 29 § 3 din Convenție, în redacție veche, Camera a decis să se pronunțe în același timp asupra admisibilității și fondului cauzei.

5. Atît reclamanții cît și Guvernul au prezentat observații scrise asupra fondului cauzelor (articolul 59 § 1 din Regulament).

6. La 21 iulie 2011 Curtea a comunicat Guvernului că cererile fac parte din jurisprudența bine-stabilită a Curții și acestea au fost atribuite unui comitet din 3 judecători.

ÎN FAPT

I. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI

7. Reclamanții s-au născut în 1933, 1969, 1965, 1920 și 1937.

8. Circumstanțele prezentelor cauze sunt similare celor din hotărîrea pilot *Olaru și alții*, precitată și pot fi rezumate după cum urmează.

A. Cererea nr. 55349/07

9. Prin decizia definitivă din 16 septembrie 2004 Judecătoria Edineț s-a pronunțat în favoarea dlui Burea și a obligat autoritățile locale din Edineț să-i achite 39 400 lei moldovenești (MDL) (aproximativ 2 650 euro (EUR) la acel moment) cu titlu de prejudiciu material suportat urmare a confiscării bunurilor în anii 1940, care aparțineau familiei sale. La 18 decembrie 2007 reclamantul a primit suma în cauză. Hotărîrea definitivă pronunțată în favoarea dlui Burea a fost astfel, executată.

B. Cererile nr 16968/09 și 19750/09

10. Prin deciziile definitive din 15 și 28 octombrie 2008 Curtea Supremă de Justiție s-a pronunțat în favoarea dlui Platonov și respectiv, Ionaș, și a obligat autoritățile locale din Chișinău să acorde fiecărui reclamant câte un spațiu locativ. La 29 ianuarie 2010 Consiliul local Chișinău a adoptat o decizie referitoare la atribuirea fiecărui reclamant câte un apartament în Chișinău. Deciziile definitive pronunțate în favoarea dlui Platonov și Ionaș au fost, de asemenea executate.

C. Cererea nr. 32465/09

11. Prin decizia definitivă din 27 septembrie 2007 Judecătoria Edineț s-a pronunțat în favoarea dlui Ion Berliba și a obligat autoritățile locale din Edineț să-i achite 148 000 MDL (aproximativ 9 050 EUR la acel moment) cu titlu de prejudiciu material suportat în urma confiscării în anii 1940 a bunurilor care aparțineau familiei sale.

Prin decizia definitivă din 22 aprilie 2008 Curtea de Apel Bălți a obligat autoritățile locale din Edineț să achite dlui Berliba 15 540 MDL (aproximativ 940 EUR la acel moment) în calitate de dobândă pentru neexecutarea deciziei din 27 septembrie 2007. La 22 aprilie 2008 și 3 iulie 2009, reclamantul a primit sumele de 48 840 MDL și 114 700 MDL. Deciziile definitive pronunțate în favoarea dlui Berliba, de asemenea, au fost executate.

D. Cererea nr. 39377/09

12. Prin decizia definitivă din 29 mai 2008, Judecătoria Briceni s-a pronunțat în favoarea dlui Melnic și a obligat autoritățile locale să-i achite 153 150 MDL (aproximativ 9 510 EUR la acel moment) cu titlu de prejudiciu material suportat urmare a confiscării în anii 1940 a bunurilor ce aparțineau familiei sale. La 6 august 2009 reclamantul a primit suma de bani respectivă. Hotărîrea definitivă pronunțată în favoarea dlui Melnic a fost astfel executată.

13. La o dată nespecificată, reclamantul a inițiat o acțiune în judecată cu privire la încasarea dobânzii pentru executarea tardivă a deciziei din 29 mai 2008. Prin hotărîrea definitivă din 2 decembrie 2010, Curtea de Apel Bălți a respins acțiunea fiind nefondată, invocînd dispozițiile legale în conformitate cu care compensațiile acordate victimelor represiunilor politice pot fi eşalonate pentru o perioadă de trei ani.

II. DREPT INTERN PERTINENT

14. Dreptul intern pertinent este rezumat în cauzele *Prodan c. Moldovei* (n° 49806/99, § 31, CEDO 2004-III (extrase)) și *Olaru și alții c. Moldovei* (precitat, §§ 24-34).

ÎN DREPT

15. Reclamantii invocă faptul că urmare a executării tardive de către autoritățile naționale a hotărîrilor judecătorești definitive pronunțate în favoarea lor le-a fost încălcat dreptul lor de acces la justiție, garantat de art. 6 § 1 din Convenție, precum și dreptul lor la protecția proprietății, garantat de art. 1 din Protocolul 1 la Convenție. Părțile relevante ale prevederilor invocate prevăd :

Articolul 6 § 1

« Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil (...) de către o instanță (...) care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil (...) »

Articolul 1 din Protocolul nr. 1

« Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale (...) »

16. În cauza n° 39377/09 reclamantul a invocat, de asemenea, lipsa unui recurs intern efectiv în legătură cu dreptul său la executarea hotărârii judecătorești definitive pronunțate în favoarea sa. El se referă la art. 13 din Convenție coroborat cu art. 6 din Convenție. Articolul 13 prevede:

« Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de (...) Convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale. »

I. ÎNTREBĂRI PRELIMINARE**A. Cu privire la conexarea cererilor**

17. Ținând cont de similitudinea cauzelor atât în ceea ce privește circumstanțele cauzei, cât și problemele asupra fondului, Curtea constată necesitatea conexării acestora și decide să le examineze într-o singură hotărâre.

B. Cu privire la *locus standi* al dnei Maria Cotogoi și al dlui Fiodor Berliba referitor la cererea n° 32465/09

18. Curtea menționează că dl Ion Berliba a decedat la 16 iulie 2010, dar moștenitorii săi, dna M. Cotogoi și dl F. Berliba, prin scrisoarea din 1 martie 2011 au solicitat continuarea examinării cererii.

19. În diferite cauze în care un reclamant a decedat pe parcursul procedurii, Curtea a ținut cont de dorința de a continua examinarea cererii exprimată de către moștenitori sau rudele apropiate (a se vedea, de exemplu, *Deweer c. Belgia*, 27 februarie 1980, §§ 37-38, seria A n° 35 ; *Vocaturo c. Italia*, 24 mai 1991, § 2, seria A n° 206-C ; și *Malhous c. Republicii Cehe* (dec.), n° 33071/96, CEDO 2000-XII).

20. În lumina jurisprudenței menționate, Curtea recunoaște dreptul moștenitorilor dlui Ion Berliba de a-l substitui în cererea menționată.

II. CU PRIVIRE LA ADMISIBILITATE

A. Cu privire la cererea abuzivă și la nerespectarea termenului de 6 luni

21. Guvernul a susținut că reclamanții în cauzele nr. 55349/07, 32465/09 și 39377/09 au acționat *mala fides* ținând cont de faptul că nu au informat sau au informat tardiv Curtea despre executarea hotărârilor judecătorești definitive pronunțate în favoarea lor. Guvernul, a menționat de asemenea, că în toate cele 5 cauze, reclamanții au omis să înainteze plîngerile noi cu privire la executarea tardivă în termenul de 6 luni din momentul în care hotărârile judecătorești definitive pronunțate în favoarea lor au fost executate integral. Prin urmare, Guvernul a menționat că reclamanții nu au respectat termenul de 6 luni impus prin art. 35 § 1 din Convenție și a invitat Curtea să respingă cererile aplicînd jurisprudența sa *Șumila și alții c. Moldova* (dec.) (nr. 41369/05, 26 ianuarie 2010).

22. Reclamanții au omis să prezinte comentarii cu privire la acest subiect.

23. Curtea reiterează că o cerere poate fi respinsă ca abuzivă în sensul articolului 35 § 3 din Convenție, dacă la baza ei au stat fapte eronate (*Varbanov c. Bulgaria*, 5 octombrie 2000, § 36, *Culegere de hotărâri și decizii 2000-X*; *Rehák c. Republicii Cehia* (dec.), n° 67208/01, 18 mai 2004; *Popov c. Moldova (n° 1)*, n° 74153/01, § 48, 18 ianuarie 2005; *Kérétchachvili c. Georgia* (dec.), n° 5667/02, 2 mai 2006). Informația incompletă și eronată poate fi calificată de asemenea ca abuz la dreptul la o cerere individuală, în particular referitor la nucleul cauzei și dacă reclamantul nu explică suficient omisiunea sa de a comunica informații pertinente (*Poznanski și alții c. Germania* (dec.), n° 25101/05, 3 iulie 2007).

24. În ceea ce privește cauzele la care se referă Guvernul, Curtea menționează că reclamanții urmau s-o informeze despre executarea hotărârilor definitive pronunțate în favoarea lor. Cu toate acestea și derogînd de la omisiunea de a respecta această obligație, Curtea nu consideră, că în circumstanțele cauzei, reclamanții au acționat contrar scopului cererii individuale garantate de art. 34 din Convenție.

25. În ceea ce privește argumentul Guvernului cu privire la faptul că reclamanții urmau să prezinte într-un termen de 6 luni din momentul în care hotărârile judecătorești definitive au fost executate, plîngerile noi cu privire la executarea tardivă a acestora. Curtea menționează că termenul de 6 luni trebuie să fie calculat din momentul depunerii cererilor la Curte. În prezentele cauze, cererile au fost depuse contrar cauzei *Șumila*, precitată la momentul cînd procedurile de executare erau încă pendinte.

Astfel, Curtea respinge argumentele Guvernului.

B. Cu privire la lipsa calității de victimă în privința cererilor nr. 16968/09 și 19750/09

26. În aceste două cauze, Guvernul a menționat că dl Platonov (cererea n° 16968/09) și dl Ionaș (cererea n° 19750/09) s-au plîns cu privire la neexecutarea hotărîrilor judecătorești definitive pronunțate în favoarea lor peste puțin timp după adoptarea lor (4 luni pentru dl Platonov și 5 luni pentru dl Ionaș). El a invocat că acești 2 reclamânți nu posedau calitatea de victimă la momentul depunerii cererilor în fața Curții.

27. Reclamânții au omis să prezinte careva comentarii cu privire la acest subiect.

28. Curtea menționează că în cauzele precitate, hotărîrile judecătorești definitive pronunțate în favoarea reclamânților nu au fost executate la momentul depunerii cererilor. Prin urmare, nu se poate afirma că drepturile reclamânților nu au fost lezate într-un mod concret la momentul sesizării Curții. Ei pot, astfel pretinde că sunt victime a încălcării drepturilor lor în sensul art. 34 din Convenție.

Curtea respinge, prin urmare, excepția preliminară a Guvernului.

29. Suplimentar, Curtea constată că cererile nu sunt nefondate în sensul art. 35 § 3 (a) din Convenție. Curtea relevă, prin urmare, că nu există alt motiv pentru inadmisibilitatea acestora. Ea le declară, astfel, admisibile.

III. CU PRIVIRE LA PRETINSA VIOLARE A ARTICOLULUI 6 DIN CONVENȚIE ȘI A ARTICOLULUI 1 DIN PROTOCOLUL 1 LA CONVENȚIE

30. Reclamânții s-au plîns că urmare a neexecutării hotărîrilor judecătorești pronunțate în favoarea lor le-au fost încălcate drepturile sale garantate de art. 6 § 1 din Convenție și art. 1 din Protocolul 1 la Convenție.

31. Guvernul a susținut că perioada de neexecutare a fost una rezonabilă. Suplimentar, în două cauze în care reclamânților urmau să li se atribuie spații locative (cererile nr. 16968/09 și 19750/09), Guvernul a invocat complexitatea procedurii de executare, care a necesitat eforturi de ordin financiar, administrativ, organizatoric și logistic din partea Statului.

32. Curtea menționează că hotărîrile judecătorești definitive pronunțate în favoarea reclamânților au rămas neexecutate pentru o perioadă de la 13 pînă la 39 luni. Curtea reiterează poziția sa, exprimată în cauzele cu privire la neexecutare, potrivit cărora, imposibilitatea pentru un creditor să obțină executarea integrală și într-un termen rezonabil a unei decizii pronunțate în favoarea sa constituie o violare a « dreptului de acces la justiție » garantat de art. 6 § 1 din Convenție, precum și dreptul de a se bucura de bunurile sale garantate de art. 1 din Protocolul 1 (*Prodan c. Moldova*, n° 49806/99, §§ 56 și 62, CEDO 2004-III (extrase) ; *Sîrbu și alții c. Moldovei*, nr. 73562/01, 73565/01, 73712/01, 73744/01, 73972/01 și 73973/01, § 40, 15 iunie 2004 ;

Bourdov c. Rusia, n° 59498/00, § 34, CEDO 2002-III ; *Lupacescu și alții c. Moldovei*, nr. 3417/02, 5994/02, 28365/02, 5742/03, 8693/03, 31976/03, 13681/03, și 32759/03, § 24, 21 martie 2006 ; etc.).

33. În lumina circumstanțelor cauzelor și a argumentelor prezentate de către părți, Curtea nu constată vreun motiv pentru a ajunge la o concluzie diferită în cauzele de față. Prin urmare, Curtea constată că a existat o violare a art. 6 § 1 din Convenție și a art. 1 din Protocolul 1 la Convenție urmare a omisiunii autorităților naționale de a executa într-un termen rezonabil hotărârile definitive pronunțate în favoarea reclamantilor.

IV. CU PRIVIRE LA PRETINSA VIOLARE A ARTICOLULUI 13 DIN CONVENȚIE REFERITOR LA CEREREA N° 39377/09

34. În cauza precitată, reclamantul s-a plîns de lipsa unui recurs intern efectiv, în sensul articolului 13 din Convenție, susceptibil de a apăra dreptul său de acces la justiție, garantat de art. 6 din Convenție.

35. Guvernul a susținut că această plîngere nu urmează să fie examinată, deoarece garanțiile art. 13 din Convenție sunt acoperite în materia neexecuțiilor de cele ale art. 6 § 1, care constituie *lex specialis* în acest caz. Guvernul s-a referit la jurisprudența *Popov c. Moldovei (n° 1)* (n° 74153/01, § 58, 18 ianuarie 2005).

36. Curtea reiterează că art. 13 presupune existența unui recurs intern care ar permite instanțelor naționale competente să cunoască conținutul plîngerii înaintate în temeiul Convenției și să acorde o compensație corespunzătoare, chiar dacă Statele contractante se bucură de o marjă de apreciere în ceea ce privește conformarea cu obligațiile ce le revin potrivit acestei prevederi (a se vedea, printre alte hotărâri, *Chahal c. Regatul Unit*, 15 noiembrie 1996, § 145, *Culegere de hotărâri și decizii 1996-V*). În speță, Curtea a constatat că drepturile reclamantului garantate de art. 6 au fost încălcate (a se vedea § 33 *supra*). Prin urmare, reclamantul a avut o plîngere discutabilă în sensul jurisprudenței Curții, și trebuia să beneficieze de un recurs corespunzător criteriilor articolului 13. În acest sens, Curtea menționează că nu urmează să fie aplicată jurisprudența *Popov c. Moldovei (n° 1)*, citată de Guvern, deoarece Curtea s-a pronunțat deja de mai multe ori asupra art. 13 din Convenție în cauze ce se referă la neexecuția unei hotărâri judecătorești definitive (a se vedea, printre altele, *Romachov c. Ucraina*, n° 67534/01, § 47, 27 iulie 2004 ; *Moisei c. Moldova*, n° 14914/03, §§ 29-33, 19 decembrie 2006 ; *Bourdov c. Rusia (n° 2)*, n° 33509/04, §§ 89-117, 15 ianuarie 2009).

37. Curtea reiterează că în prezenta cauză, reclamantul beneficia de o hotărâre judecătorească definitivă pronunțată în favoarea sa care n-a fost executată decît peste 1 an și 49 de zile după ce a rămas definitivă.

Ea menționează că reclamantul a încercat să recupereze prin inițierea unei acțiuni pentru achitarea dobînzii, deprecierea valorii sumei alocate prin

decizia judecătorească definitivă (a se vedea § 13 *supra*). Cu toate acestea, cererea sa cu privire la compensație a fost respinsă ca nefondată de către instanțele judecătorești naționale, care s-au bazat pe prevederile legale care permit în cauza specifică a reclamantului, de a solicita achitarea și astfel, executarea hotărârii judecătorești într-o perioadă de 3 ani.

38. În aceste condiții, Curtea constată că reclamantul n-a putut să obțină o despăgubire corespunzătoare în legătură cu violarea drepturilor sale garantate de art. 6 din Convenție. Prin urmare, a existat o violare a art. 13 coroborat cu această prevedere.

V. CU PRIVIRE LA APLICAREA ARTICOLULUI 41 DIN CONVENȚIE

39. În termenii art. 41 din Convenție,

“Dacă Curtea declară că a avut loc o violare a Convenției sau protocoalelor sale și dacă dreptul intern al Înaltelor Părți Contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei violări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o satisfacție echitabilă”.

A. Cererea n° 32465/09

40. În cauza precitată, Curtea menționează că reclamantul decedat a prezentat pretențiile sale de satisfacție echitabilă în formularul cererii. Cu toate acestea moștenitorii săi, calitatea cărora de a continua procedura a fost recunoscută de Curte (a se vedea § 20 *supra*), nu au prezentat pretențiile sale în temeiul art. 41 din Convenție în termenul stabilit de Curte. Ei n-au reiterat nici pretențiile reclamantului. Prin urmare, Curtea constată că nu urmează să le acorde vreo sumă cu titlu de satisfacție echitabilă.

B. Prejudiciul material referitor la cererea n° 39377/09

41. În cauza precitată, reclamantul a solicitat 24 723 MDL (aproximativ 1 473 EUR) cu titlu de prejudiciu material suportat. Această sumă constituie dobânda calculată în temeiul dreptului intern pentru perioada de neexecutare a hotărârii Judecătoriei Briceni din 29 mai 2008.

42. Guvernul a menționat că nu urmează să i se acorde reclamantului vreo sumă cu acest titlu, deoarece potrivit dreptului intern acesta nu are dreptul la compensație (a se vedea § 13 *supra*).

43. Curtea consideră că reclamantul a suportat un prejudiciu material din motivul imposibilității ridicării și utilizării pentru o perioadă de 1 an și 49 de zile sumele alocate prin hotărârea judecătorească definitivă din 29 mai 2008. Ea constată, astfel, că urmează să se compenseze deprecierea acestor sume prin calcularea dobânzii. Astfel, Curtea acordă reclamantului în cauza n° 39377/09, suma de 1 473 EUR cu titlu de prejudiciu material suportat.

C. Prejudiciu moral

44. Reclamanții solicită următoarele sume cu titlu de prejudiciu moral suportat:

- în cauza n° 55349/07 : 5 000 EUR pentru 39 luni de neexecutare;
- în cauzele nr. 16968/09 și 19750/09 : 50 000 EUR pentru 15 luni de neexecutare;
- în cauza n° 39377/09 : 1 500 EUR pentru 13 luni de neexecutare.

45. Guvernul consideră că nu există legătură causală între sumele solicitate și suferințele cauzate prin executarea tardivă. El, de asemenea, a menționat că sumele solicitate sunt excesive.

46. Curtea consideră că reclamanții au suportat un prejudiciu moral urmare a executării tardive a deciziilor judecătorești definitive pronunțate în favoarea lor și că constatarea violării prevederilor Convenției nu constituie o remediere suficientă. În același timp, Curtea constată că sumele solicitate de reclamanți sunt excesive. Statuînd într-un mod echitabil, Curtea acordă cu titlu de prejudiciu moral 800 EUR pentru fiecare reclamant în cauzele nr. 16968/09, 19750/09 și 39377/09, precum și 2 400 EUR pentru reclamantul în cauza n° 55349/07.

D. Costuri și cheltuieli

47. În cauzele nr. 16968/09 și 19750/09, reclamanții solicită și câte 1 080 EUR în calitate de costuri și cheltuieli în fața Curții. În cauza n° 39377/09, reclamantul a solicitat 560 EUR cu acest titlu.

48. Guvernul consideră aceste sume excesive și nefondate.

49. Ținînd cont de documentele prezentate și de jurisprudența sa, Curtea constată rezonabil de a acorda pentru procedura în fața ei, 100 EUR pentru fiecare reclamant în cele 3 cauze precitate.

E. Dobînda

50. Curtea consideră că este corespunzător ca dobînda să fie calculată în dependență de rata minimă a dobînzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană, la care vor fi adăugate trei procente.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA ÎN UNANIMITATE,

1. *Decide* să conexeze cererile ;

2. *Susține* că moștenitorii dlui Ion Berliba, în cauza n° 32465/09, posedă calitatea de a continua prezenta procedură ;
3. *Declară* cererile admisibile ;
4. *Susține* că în toate cauzele a existat o violare a art. 6 § 1 din Convenție și a art. 1 din Protocolul 1 la Convenție urmare a executării tardive a hotărârilor judecătorești definitive pronunțate în favoarea lor.
5. *Susține* că, în cauza n° 39377/09, a existat o violare a art. 13 din Convenție urmare a lipsei unui recurs intern efectiv susceptibil de a apăra dreptul la executarea hotărârii judecătorești definitive;
6. *Declară*
  - a) că Statul pârît urmează să achite în beneficiul reclamantilor, timp de 3 luni, următoarele sume care vor fi convertite în lei moldovenești conform ratei aplicabile la data executării hotărârii:
    - i) în cauza n° 55349/07 : 2 400 EUR (două mii patru sute euro) în calitate de prejudiciu moral ;
    - ii) în cauzele nr. 16968/09 și 19750/09 : 800 EUR (opt sute euro) în calitate de prejudiciu moral și 100 EUR (una sută euro) în calitate de costuri și cheltuieli pentru fiecare reclamant ;
    - iii) în cauza n° 39377/09 : 1 473 EUR (una mie patru sute șaptezeci și trei euro) în calitate de prejudiciu material, 800 EUR (opt sute euro) în calitate de prejudiciu moral și 100 EUR (una sută euro) în calitate de costuri și cheltuieli;
  - b) că, de la expirarea celor trei luni menționate mai sus pînă la executarea hotărârii, urmează să fie plătită o dobîndă la sumele de mai sus egală cu rata minimă a dobînzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană pe parcursul perioadei de întîrziere, plus trei procente;
7. *Respinge* restul pretențiilor de satisfacție echitabilă.

Redactată în limba franceză și comunicată în scris la 13 decembrie 2011, în conformitate cu articolul 77 §§ 2 și 3 din Regulament.

Marialena Tsirli
Grefier adjunt

Egbert Myjer
Președinte